

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220010298
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7220010298.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej v trestnej veci proti obžalovanému U. O. pre zločin opilstva podľa § 363 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/8/2020 zo dňa 15. 5. 2020, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 3. augusta 2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Obžalovaný U. O., nar. XX. 1. XXXX v F., bytom F.,
E. trieda č. XX, t. č. vo väzbe v I. a ÚVTOS
Košice

je v i n n ý, že

potom, ako v období najmenej od roku 2014 užíval pravidelne viackrát denne marihuanu a najmenej od roku 2017 užíval pravidelne pervitín spočiatku 3-krát denne a v čase pred skutkom 4až 6-krát denne a v rokoch 2018 a 2019 užil opakovane aj návykové látky amfetamín (tzv. Speed), LSD, extázu, lysohlávky a liek Xanax v kombinácii s alkoholom, nastala u neho v dôsledku tohto vedomého nadmerného užívania rôznych návykových látok v období najneskôr od 8. 7. 2019 závažná psychická porucha, a to toxická (drogami indukovaná) psychotická porucha,

pričom v takomto stave, keď jeho rozpoznávacía a ovládacia schopnosť bola úplne vymiznutá, dňa 20. júla 2019 v čase o 23,55 hod., keď v priebehu uvedeného dňa opätovne užil najmenej 3-krát marihuanu, v kuchyni bytu na

vyvýšenom prízemí v F. na ul. V. č. XX fyzicky napadol svojho kamaráta H. V., nar. XX. XX. XXXX kuchynským nožom o rozmere 19 cm s dĺžkou čepele 8,5 cm tak, že stojac za ním ho 2-krát bodol zozadu do šije a chrbta, potom ho bodol 2-krát spredu do krku a keď H. V. už ležal chrbtom na podlahe, ho opätovne bodol 2-krát do ľavej strany trupu tak, že nôž prenikol cez brušnú stenu do žalúdka a sleziny, čím u poškodeného H. V. došlo k vážnej poruche zdravia poranením pre život dôležitých orgánov brušnej dutiny žalúdka a sleziny, v dôsledku čoho sa musel podrobiť urgentnému operačnému zákroku v Univerzitnej nemocnici L. Pasteura v Košiciach na ul. Rastislavovej č. 43, pričom ak by do hodiny od vzniku poranení nebol odborne lekársky ošetrený, bol by ohrozený na živote,

t e d a

požitím návykovej látky sa z nedbanlivosti priviedol do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustil konania, ktoré má inak znaky obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona,

t ý m s p á c h a l

prečin opilstva podľa § 363 ods. 1 Tr. zákona.

Za to mu u k l a d á :

Podľa § 363 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 56 (päťdesiatšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku povinnosť nahradiť škodu poškodenému H. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., J. č. XX z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 6700,00 (šesťtisíc sedemsto) eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku povinnosť nahradiť škodu UNION zdravotná poisťovňa, a.s. Karadžičova č. 10, 814 53 Bratislava, IČO: 36 284 831 z titulu vynaložených liečebných nákladov vo výške 1649,46 eur (tisícšesťstoštyridsaťdeväť eur a štyridsaťšesť centov).

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 3T/8/2020 zo dňa 15. 5. 2020 bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu opilstva podľa § 363 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

potom, ako v období najmenej od roku 2014 užíval pravidelne viackrát denne marihuanu a najmenej od roku 2017 užíval pravidelne pervitín spočiatku 3-krát denne a v čase pred skutkom 4až 6-krát denne a v rokoch 2018 a 2019 užil opakovane aj návykové látky amfetamín (tzv. Speed), LSD, extázu, lysohlávky a liek Xanax v kombinácii s alkoholom, nastala u neho v dôsledku tohto vedomého nadmerného užívania rôznych návykových látok v období najneskôr od 8. 7. 2019 závažná psychická porucha, a to toxická (drogami indukovaná) psychotická porucha,

pričom v takomto stave, keď jeho rozpoznávacía a ovládacia schopnosť bola úplne vymiznutá, dňa 20. júla 2019 v čase o 23,55 hod., keď v priebehu uvedeného dňa opätovne užil najmenej 3-krát marihuanu, v kuchyni bytu na vyvýšenom prízemí v F. na ul. V. č. XX fyzicky napadol svojho kamaráta H. V., nar. XX. XX. XXXX kuchynským nožom o rozmere 19 cm s dĺžkou čepele 8,5 cm tak, že stojac za ním ho 2-krát bodol zozadu do šije a chrbta, potom ho bodol 2-krát spredu do krku a keď H. V. už ležal chrbtom na podlahe, ho opätovne bodol 2-krát do ľavej strany trupu tak, že nôž prenikol cez brušnú stenu do žalúdka a sleziny, čím u poškodeného H. V. došlo k vážnej poruche zdravia poranením pre život dôležitých orgánov brušnej dutiny žalúdka a sleziny, v dôsledku čoho sa musel podrobiť urgentnému operačnému zákroku v Univerzitnej nemocnici L. Pasteura v Košiciach na ul. Rastislavovej č. 43, pričom ak by do hodiny od vzniku poranení nebol odborne lekársky ošetrovaný, bol by ohrozený na živote.

Súd mu za to uložil podľa § 363 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 56 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. uložil mu aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodeným H. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., J. č. XX z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 6 700,00 eur a UNION zdravotná poisťovňa, a.s. Karadžičova č. 10, 814 53 Bratislava, IČO: 36 284 831 z titulu vynaložených liečebných nákladov vo výške 1 649, 46 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor a obžalovaný.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal v neprospech obžalovaného proti výroku o vine a treste uviedol, že má zato, že súd prvého stupňa na podklade vykonaného dokazovania správne ustálil všetky podstatné skutkové okolnosti veci, ktoré umožnili rozhodnúť o vine obžalovaného zo žalovaného skutku, avšak z hľadiska právneho posúdenia neprijal správny záver k forme zavinenia obžalovaného vedúcej k privedeniu sa do stavu nepríčetnosti.

Pri posúdení tejto podstatnej právnej otázky týkajúcej sa znaku žalovanej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 363 ods. 1 Tr. zák. je potrebné vychádzať zo skutočností zistených jednotlivými znalcami vo vzťahu k užívaniu návykových látok zo strany obžalovaného a vplyvu, ktoré na neho tieto látky v čase predchádzajúcim navodeniu stavu nepríčetnosti mali. Teda ide o užívanie návykových látok v čase, keď mal ešte konať s plne danými ovládacími a rozpoznávacími schopnosťami, teda s plným vedomím svojho konania. Zo znaleckého posudku Ústavu pre znaleckú činnosť v psychológii a psychiatrii, spol. s.r.o. č. 101/2019 a z výpovede jeho znalca H.. Viktora R. na hlavnom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX vyplynulo, že posledný týždeň pred skutkom mal obžalovaný opakované pocity, že je sledovaný, počul hlasy, prehľadával byt, či tam nie sú sledovacie zariadenia. V deň skutku mal tiež zvláštny pocit, že ho niekto sleduje, že mu otrávil brata, v byte kde sa stal skutok počul hlasy o tom, že mu otrávil brata. Tieto pocity poznal už aj z minulosti, nevenoval im však pozornosť, bol toho názoru, že súvisia s užívaním drog. V prípade týchto pocitov sa jednalo o krátkodobý prechodný stav. Znalec E.. H.. E. N. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 12.05.2020 uviedol aj to, že obžalovaný mal nejakú laickú vedomosť, aj vlastnú skúsenosť o tom, že z drog môže mať tzv. stihy, či paranoje. Pri zlepšenej kvalite vedomia už počas epizódy toxickéj psychózy si mohol uvedomovať, čo sa s ním deje, aj si pravdepodobne uvedomoval, že návykové látky majú pre neho závažnejší efekt ako pri obvyklom užívaní.

V zmysle uvedeného je teda dané, že pocity, ktoré mali sprevádzať stav obžalovaného v rámci toxickéj psychózy (halucinácie, hlasy, pocit sledovania, stihy, paranoje) poznal už aj z minulosti, teda neboli pre neho ničím novým, no nevenoval im však pozornosť. Bol však toho názoru, že to súvisí s užívaním drog. Teda tie stavy, ktoré v konečnom dôsledku viedli z jeho strany k spáchaniu činu inak trestného (hlasy presvedčajúce ho, že poškodený otrávil jeho brata), poznal a vedel, že si ich navodzuje práve užívaním návykových látok. Napriek tomu v dlhodobom intenzívnom užívaní viacerých návykových látok pokračoval. Práve z tohto konania obžalovaného je možné ustáliť formu zavinenia vo vzťahu k privedeniu sa do stavu nepríčetnosti, keďže pri trestnom čine opilstva podľa § 363 Tr. zák. sa zavinenie vzťahuje len na túto okolnosť, nie už vo vzťahu k spáchaniu činu inak trestného, pretože tohto sa už páchatel'a dopúšťa v stave nepríčetnosti. Vzhľadom na to, že obžalovaný z minulosti vedel, aký stav mu návykové látky navodzujú, bol v čase rozhodnom pre stíhané konanie prinajmenšom uzrozumený s tým, že si takýto stav opätovne navodí každým ďalším užitím návykovej látky. Zvýrazňuje však, že z hľadiska posúdenia zavinenia nie je potrebné, aby obžalovaný vedel, čoho všetkého je pod vplyvom návykových látok schopný, ale je nevyhnutné, aby bol prinajmenšom uzrozumený s tým, že ich užívanie, s ktorým mal dlhoročné skúsenosti, mu navodzuje stav, v ktorom nemá veci „úplne pod kontrolou“. Nie je teda vôbec potrebné, aby vedel, že po požití drogy niekomu, napr. fyzicky ublíži, ale je žiadúce, aby bol prinajmenšom uzrozumený, že stav drogami navodený vyvoláva u neho pocity či situácie, ktoré bežne nezažíva a nie je schopný ich zvládať, čo je v tomto prípade dané.

Vykonané dokazovanie teda preukázalo, že obžalovaný z minulosti mal skúsenosti, čo s ním užívanie návykových látok robí, resp. aký stav mu navodzuje, no napriek tomu v ich intenzívnom užívaní pokračoval, čo v konečnom dôsledku viedlo u neho až k vzniku toxickéj psychózy, pod vplyvom ktorej sa dopustil činu inak trestného. Zvýraznil, že obžalovaný aj v čase, keď si už z dôvodu dlhodobého užívania drog navodil stav tzv. toxicky indukovanej psychotickej poruchy (približne 2 týždne pred skutkom), drogy naďalej užíval. Aj počas tohto stavu v epizóde zlepšenej kvality vedomia si podľa znalca JUDr. MUDr. N. mohol obžalovaný uvedomovať, čo sa s ním deje a aj si pravdepodobne uvedomoval, že drogy majú závažnejší efekt ako pri obvyklom užívaní, no na to nijako zmenou v užívaní drog nereagoval. Vo vzťahu k užitiu návykovej látky v deň skutku (užitie marihuany minimálne v X prípadoch) znalec ústavu H.. Y. R. vo svojej výpovedi dňa 20.04.2020 uviedol, že podľa neho to zhoršilo príznaky toxickéj psychózy, malo to vo vzťahu k nej negatívny vplyv. Pri nepriamom úmysle je do vedomostnej stránky vtesnaná nepriamosť nastúpenia následku s ohľadom na páchatel'om sledovaný cieľ. Nepriamo je následok chcený, ak bola chcená činnosť, ktorá bola príčinou následku. Presne ako v prípade obžalovaného, ktorý napriek vedomosti o neobvykle zlom (z jeho pohľadu) vplyve drog na svoju psychiku s ich užívaním neprestal a pokračoval v ich užívaní až do času skutku. Páchatel' pri nepriamom úmysle nutne predpokladá minimálne dve základné možnosti, t. j. že následok (uvedenie sa do stavu, kedy nebude mať nad sebou kontrolu) spôsobí alebo nie. Práve stav uzrozumenia s prvou možnosťou naplňa znaky zavinenia podľa

§ 15 písm. b/ Trestného zákona. Vo vzťahu k uloženému trestu je potrebné uviesť, že za čin inak trestný (obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.) by v prípade uznania viny hrozilo obžalovanému uloženie trestu vo výmere 15 až 20 rokov. V tomto prípade však výlučne z dôvodov na strane obžalovaného, ktoré si mal privodiť vedome, nastala situácia, že vzhľadom na stav jeho nepríčetnosti v čase skutku nebol trestne stíhaný za vyššie uvedený obzvlášť závažný zločin, ale len za žalovaný trestný čin opilstva. Uvedená skutočnosť však neznižuje nebezpečenstvo jeho konania pre spoločnosť, pričom uložený trest by mal okrem individuálnej prevencie plniť aj prevenciu generálnu. Má za to, že navrhované uloženie trestu odňatia slobody pri hornej hranici trestnej sadzby (upravenej podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zák.) napĺňa takúto zákonnú požiadavku. Takýto trest nepovažuje za neprimeraný s prihliadnutím na trest, ktorý by obžalovanému hrozil v prípade uznania viny za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. Z vyššie uvedených dôvodov má za to, že konanie obžalovaného je potrebné z hľadiska zavinenia správne právne kvalifikovať ako zločin opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona (spáchaný formou nepriameho úmyslu).

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozsudkom rozhodol tak, že uzná obžalovaného za vinného zo spáchania zločinu opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona, teda tento trestný čin v jeho úmyselnej forme a uloží mu zákonný a primeraný trest v pri hornej hranici trestnej sadzby upravenej podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a rovnako ako súd prvého stupňa, potrebné ochranné liečenia.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že dôvodmi, pre ktoré je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť, je pochybenie prvostupňového súdu pri ustálení skutkových zistení, ich neúplnosť a nevysporiadanie sa s okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Má za to, že prvostupňový súd založil rozhodnutie o vine na podklade nezákonných dôkazoch. Súd vychádzal z výpovedi poškodeného, ktorý je osobou, ktorá preukázateľne je konzumentom marihuany. Počas trestného konania súd nerešpektoval základnú zásadu in dubio pro reo, a to aj napriek tomu, že samotný poškodený v priebehu trestného konania svoju výpoveď prispôboval a menil, čo považuje za prejav nedôveryhodnosti svedka. Orgán činný v trestnom konaní v pôvodnom obvinení nepreukázal relevantnými dôkazmi, že obvinený mal spáchať trestný čin vraždy v štádiu pokusu. V tomto štádiu trestného konania orgán činný v trestnom konaní vychádzal aj z dôkazov, ktoré boli v prípravnom konaní vykonané nezákonne, na čo bol orgán činný v trestnom konaní z našej strany upozornený a to podaním zo dňa 25.09.2019. Rekonštrukcia skutku zo dňa 26.09.2019 bola vykonaná nezákonne, nakoľko ňou orgán činný v trestnom konaní obnovuje aj činnosť obvineného, ktorý v trestnom konaní uplatnil právo odoprieť vypovedať. Rekonštrukciou skutku nemožno nahrádzať výpoveď obvineného, ktorý uplatnil svoje právo. V prípade, ak obvinený uplatní právo odoprieť vypovedať, orgán činný v trestnom konaní nemôže vykonať rekonštrukciu skutku. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že postupom orgánu činného v trestnom konaní bolo porušené právo na obhajobu, nakoľko má za to, že obhajca obvineného nebol upovedomený o tomto úkone riadne. Za tzv. kvázidelikt súd označuje obzvlášť závažný zločin vraždy podľa ustanovenia § 145 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa ustanovenia § 14 ods. 1 Trestného zákona. V tejto súvislosti konštatuje, že z dokazovania, ktoré bolo vykonané v prípravnom konaní nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali, že by sa obvinený na spáchanie skutku, ktorého sa mal dopustiť, pripravoval. V trestnom konaní nebolo preukázané, že by obvinený si nôž ako predmet útoku zabezpečoval, prípadne ho vyhľadával v úmysle spáchať skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. Aj na základe týchto dôvodov má za to, že obvinený nemohol naplniť pojmové znaky tzv. kvázideliktu, v tomto prípade obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa ustanovenia § 145 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa ustanovenia § 14 ods. 1 Trestného zákona. V rámci trestného konania a to prostredníctvom znaleckého skúmania znalca, ako aj prostredníctvom kontrolného posudku ústavu bolo jednoznačne preukázané, že obvinený v čase spáchania skutku nemohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, svoje konanie nemohol ovládať, rozpoznávací a ovládacie schopnosti obvineného boli v čase skutku plne vymiznuté. Konanie obvineného v čase skutku bolo motivované chorobne (psychoticky), v čase skutku si nevedomoval trestnosť svojho konania, trpí závislosťou od viacerých psychoaktívnych látok (kanabinoídy, psychostimulancia, halucinogény), u obvineného sa jedná o plne rozvinutú psychickú, aj telesnú formu závislosti. Zároveň zdôrazňuje, že súd nezobral do úvahy odborné závery troch znaleckých posudkov, z ktorých jednoznačne vyplýva, že obvinený nemohol užívať návykové látky vedome tak, že úmyselne alebo z nedbanlivosti si privedie stav nepríčetnosti a v takomto stave môže napadnúť poškodeného, prípadne inú, tretiu osobu. Obidvaja znalci z odboru psychiatrie potvrdili, že obvinený z titulu, že nikdy predtým netrpel toxickou psychózou nemal vedomosť, že sa môže týmto dlhoročným užívaním psychoaktívnych látok dostať do takéhoto stavu a s takýmito dôsledkami. V trestnom konaní nebolo preukázané, že obvinený vzhľadom

na okolnosti a na svoje osobné pomery mal alebo mohol vedieť, že aplikáciou návykovej látky si privedie stav nepríčetnosti a mohol by v takomto stave spáchať trestný čin. Uvedená skutočnosť nebola ustálená ani v určitom stupni pravdepodobnosti. Z trestného spisu nevyplýva, že by obvinený sa niekedy v minulosti dopustil nejakého trestného činu alebo protiprávneho konania pod vplyvom návykovej látky, ktorá by u neho vyvolala stav nepríčetnosti. Úmysel alebo neobstarlivosť osoby nemožno vyvodzovať z časového obdobia, v priebehu ktorého osoba užívala návykové látky. Zdôrazňuje, že u obvineného boli dávno pred skutkom prítomné prejavy duševnej poruchy, a to najmä paranoidné bludy v myslení a verbálne akustické halucinácie. Má za to, že súd má dôkazy hodnotiť jednotlivo a vo svojej vzájomnej súvislosti, čo nevykoná, keď tvrdí v odôvodnení napádaného rozsudku, že jedným z dôvodov preukázania viny a uloženia trestu je, že obžalovaný sa nenarodil ako nepríčetný.

Predmetné vyhlásenie považuje za prejav, ktorý sa v absolútnom slova zmysle nestotožňuje s objektívnym uplatňovaním Trestného zákona a Trestného poriadku. V priebehu celého trestného konania obvinený, ako aj jeho obhajca nikdy neargumentovali, že by obvinený bol nepríčetný od svojho narodenia. Súd sa mal v prvom rade vysporiadať s otázkou, či sa vôbec posudzovaný skutok, ktorý je uvedený v obžalobe, v skutočnosti stal. Zároveň konštatuje, že u obvineného nebolo vo vzťahu k privedeniu sa do stavu nepríčetnosti prítomné zavinenie, teda obvinený nemohol naplniť pojmové znaky zločinu opilstva podľa ustanovenia § 363 ods. 1 Trestného zákona. Vo vzťahu k väzbe uvádza, že v prípade obvineného nebola relevantným spôsobom zohľadnená nevyhnutnosť trvania väzby ani všetky významné okolnosti svedčiacie v prospech obvineného. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že súd v doterajšom konaní argumentoval aj tým, že obvinený spôsobil po tom, ako odišiel z bytu na Topoľovej ulici č. XX v Košiciach dopravnú nehodu, čo sa však v inom trestnom konaní žiadnym spôsobom nepreukázalo. Uvedená skutočnosť bola tvrdená a to aj napriek tomu, že súd si relevantným spôsobom nezistil, v akom postavení je obvinený v trestnom konaní, v ktorom sa posudzuje spomínaná dopravná nehoda. Tento postup súdu je v zjavnom rozpore s rešpektovaním základných ľudských práv a slobôd obvineného.

Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, resp. aby v zmysle ustanovenia § 322 Tr. por. rozhodol odvolací súd sám a to tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

V doplnenom odôvodnení odvolania uviedol, že odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/8/2020 zo dňa 15.05.2020 obsahuje skutočnosti, ktoré počas dokazovania neboli v trestnom konaní preukázané. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že v trestnom konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že obžalovaný mal spôsobom, ako popisuje súd vo svojom rozhodnutí útočiť, resp. konať voči poškodenému. Z tohto dôvodu uvedené považuje za čistú fabuláciu a výmysel. Zároveň uvádza, že potom, čo do bytu vošiel obvinený za svojím priateľom L., poškodený sedel na toaile v značnom stave opilosti a potom, čo následne zvracal prišiel do obývačky, kde už našiel obvineného U. O. a jeho priateľa L.. Od toho času až po incident, ktorý sa mal stať v kuchyni, sa U. O. s poškodeným nestretli medzi štyrmi očami a ani nefajčili spolu v kuchyni. Potom, čo poškodený prišiel do obývačky, si sadol k svojej priateľke a preto, že pomaly zaspával, tak priateľka oznámila všetkým prítomným, že na druhý deň chce ísť so svojim priateľom na kúpalisko a preto by mali sedenie ukončiť. Na to sa poškodený pobral do kuchyne, aby cestou odprevadil obžalovaného a jeho priateľa L. domov. Následne vošiel poškodený do kuchyne a za ním prišiel obžalovaný. Z dôvodu, že v tejto miestnosti sa nachádzal obžalovaný a poškodený úplne sami, nemožno s istotou ustáliť, že vyjadrenie poškodeného sa zakladá na pravde, resp. či poškodený nefabuluje a to s ohľadom na rozsah zistených zranení a na to, že obžalovaný bol následne účastníkom dopravnej nehody, pri ktorej utrpel viaceré zranenia. Nemožno vylúčiť, či práve poškodený nebol iniciátorom, resp. impulzom pre konanie obžalovaného, ktorý mohol odvracať jeho útok. Touto cestou opätovne poukazuje na nezákonné vykonanie rekonštrukcie zo strany orgánu činného v trestnom konaní dňa 26.09.2019, na ktorý ako dôkaz sa odvoláva súd prvej inštancie. V tejto súvislosti uvádza, že v trestnom konaní niekoľkokrát tento dôkaz napádali. Súd prvého stupňa sa k tejto argumentácii nevyjadril a nezrejmil dôvody, pre ktoré by tento dôkaz mal byť prípustný v trestnom konaní a prostredníctvom ktorého by sa mal ustáľovať skutkový stav v tejto veci. Ďalej poukázal na skutočnosť, ktorú uviedla sudkyňa v písomnom rozsudku na strane 12 vo štvrtom odstavci, kde uvádza „ZA PREČIN OPILSTVA podľa § 363 odstavec 1 Trestného zákona (pri vyhlásení rozsudku bol samosudkyňou nedopatrením použitý nesprávny termín „ZLOČIN“ namiesto správneho označenia daného trestného činu „PREČIN“) možno uložiť trest odňatia slobody na 3 roky až 8 rokov. Vzhľadom na skutočnosť, že zákonná lehota na podanie odvolania plynie od vyhlásenia rozsudku, považuje chybu sudkyne za

závažné procesné pochybenie v trestnom konaní. Aj napriek tomu, že má za to, že v trestnom konaní nebola preukázaná vina obžalovaného, konštatuje, že súd obžalovanému uložil neprimerane vysoký trest, a to nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 56 mesiacov, ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. V tejto súvislosti poukazuje na fakt, že sudkyňa v tomto prípade mala aplikovať § 39 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona „mimoriadne zníženie trestu“ a to z dôvodov, že obžalovaný mal páchať trestný čin v stave nepríčetnosti a súd by mal v takomto prípade posúdiť jeho zdravotný stav, kde by bolo možné pri uložení ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania. Sudkyňa prvostupňového súdu v závere svojho odôvodnenia rozsudku považuje trest odňatia slobody v trvaní 56 mesiacov za dostatočný z hľadiska splnenia jeho účelu, individuálnej a generálnej prevencie. Tento názor považuje obhajoba za neprijateľný najmä poukazujúc na skutočnosť, že sudkyňa sa nevysporiadala s argumentami obhajoby, ani s výpoveďami svedkov a svoje rozhodnutie založila výhradne na subjektívnom výklade Trestného zákona a Trestného poriadku, čo považuje za školský príklad „ohýbania práva“ na úkor obžalovaného.

Krajský prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného vyjadril v tom smere, že zápisnica z úkonu (č.l. 258 - 303, zväzok I.) bola vykonaná zo strany vyšetrovateľa PZ zákonným spôsobom a preto je plne procesne použiteľná v rámci dokazovania v priebehu trestného konania a samosudkyňa na výsledky tohto úkonu mohla pri hodnotení dokazovania prihliadať. Obhajca E.. C. O. bol v súlade s § 213 ods. 3 Tr. por. zo strany vyšetrovateľa PZ riadne a včas o plánovanom úkone vyrozumiený, pričom účasť na úkone opakovane potvrdil (č.l. 84, zväzok I.). Jeho vedomosť o úkone vyplýva aj z jeho vyjadrenia zaslaného formou elektronickej pošty (č.l. 83, zväzok I.). Obhajca mal vedomosť, že postupom podľa § 159 Tr. por. sa bude preverovať výlučne výpoveď poškodeného H. V. (záznam č.l. 84, zápisnica o výsluchu poškodeného č.l. 179 - zväzok L). K prevereniu výpovede obžalovaného U. O. v rámci rekonštrukcie nemalo a ani nemohlo dôjsť, pretože obvinený využil v prípravnom konaní svoje právo a odmietol vypovedať (zápisnica č.l. 102, zväzok I.). Právo obvineného nevypovedať bolo celé prípravné konanie plne rešpektované. V neskorších poobedňajších hodinách, deň pred plánovaným úkonom (č.l. 83), nebolo možné pre vyššie uvedené akceptovať ako relevantné dôvody brániace vykonaniu predmetného úkonu trestného konania. Išlo o všeobecné tvrdenia o neprípustnosti a nezákonnosti bez konkretizácie relevantných zákonných dôvodov. Možno hovoriť o konaní majúcom znaky účelovosti, pretože tvrdené skutočnosti neboli v skutočnosti takými, ktoré by vykonaniu úkonu bránili. Nie je síce zrejmé, čo mal obhajca na mysli pri konštatovaní „aktuálnej neprípustnosti vykonania rekonštrukcie“, či „nemožnosti jej vykonania“, no žiadne právo obvineného nemohlo byť porušené, keďže k prevereniu výpovede obvineného nemalo dôjsť. Účasť obvineného na úkone tak povinná nebola. Práva obvineného na úkone mal realizovať práve obhajca svojou osobnou účasťou, k čomu však pre nejasné dôvody nedošlo. Vzhľadom na to, že bol dodržaný postup podľa § 213 ods. 3 Tr. por., neúčasť obhajcu na predmetnom úkone nemala vplyv na zákonnosť tohto úkonu prípravného konania, keďže Trestný poriadok umožňuje vykonať takýto úkon aj bez účasti obhajcu (§ 213 ods. 4 Tr. por.). Z týchto dôvodov je možné opakované námietky obžalovaného proti uvedenému úkonu, prezentované prostredníctvom obhajcu, považovať za účelové a zavádzajúce, pričom skutočnosti zistené postupom podľa § 159 Tr. por. je možné použiť v prebiehajúcom trestnom konaní ako dôkaz podľa § 119 ods. 2 Tr. por. a teda súdy na ne môžu prihliadať.

Vzhľadom na uvedené navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

K vyjadreniu prokurátora obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že s argumentáciou prokurátora Krajskej prokuratúry v Košiciach, ktorá je obsiahnutá v jeho podaniach sa nestotožňuje. Má za to, že rekonštrukcia bola v prípravnom konaní vykonaná zo strany orgánu činného v trestnom konaní nezákonne. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 213 ods. 3 Trestného poriadku a na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6To/66/2002 zo dňa 12.12.2002 konštatoval, že je porušením práva na obhajobu, ak jeho obhajca nebol riadne upovedomený o výsluchu svedka, hoci o ňom mal byť upovedomený a tento úkon bol vykonaný v jeho neprítomnosti. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že orgán činný v trestnom konaní mal obhajcu obvineného upovedomiť v intenciách § 213 ods. 3 Trestného poriadku, teda uviesť, že vyšetrovacím úkonom dôjde k preverovaniu výpovede poškodeného na mieste činu, čo sa však aj napriek podaniu obhajcu, ktoré bolo zaslané prostredníctvom elektronickej pošty poverenému vyšetrovateľovi a v ktorom namietal nezákonnosť rekonštrukcie ako vyšetrovacieho úkonu, nestalo. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že orgán činný v trestnom konaní svojím postupom porušil právo na obhajobu.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V prvom rade považuje krajský súd za potrebné uviesť, že k zrušeniu napadnutého rozsudku a vyhláseniu rozsudku krajským súdom došlo len z dôvodu, že okresný súd celkom zjavne nedopatrením uviedol v právnej vete napadnutého rozsudku, resp. vo vymedzení právnej kvalifikácie konania obžalovaného, že obžalovaný sa dopustil zločinu opilstva podľa § 363 ods. 1 Tr. zák., čo vzhľadom na charakter predmetnej skutkovej podstaty nie je v súlade s ustálením právneho záveru v tom smere, že obžalovaný sa požitím návykovej látky priviedol do stavu nepríčetnosti z nebanlivosti. Keďže rozsudok bol na hlavnom pojednávaní v tomto znení aj vyhlásený, nebolo možné predmetné, aj keď zjavne nedopatrenie odstrániť ako písársku chybu, resp. zrejmu nesprávnosť.

Inak sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil s ustálením skutkového konania, ako aj právnym záverom okresného súdu, že obžalovaný sa priviedol do stavu nepríčetnosti požitím návykovej látky z nebanlivosti, ako aj s výrokom o treste, o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia a s výrokmi o povinnosti nahradiť spôsobenú škodu. Aj keď krajský súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a sám rozhodol rozsudkom, vo svojej podstate ide o zamietnutie odvolaní tak obžalovaného, ako aj prokurátora. Z uvedeného dôvodu krajský súd v celom rozsahu poukazuje na obsah, rozsah a aj vyhodnotenie dokazovania zo strany okresného súdu, s ktorým sa, až na uvedenú zrejmu nesprávnosť, zároveň v celom rozsahu stotožňuje.

Okresný súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného U. O., poškodeného H. V., svedkov Y. J., L. B., K. O., E. O., U. O. st., znalcov H. Z. Z., E. H. E. N., H. Y. R. J., prečítaním znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, listinných dôkazov a prehratím zvukového záznamu na technickom zariadení.

Obžalovaný U. O. na začiatku hlavného pojednávania po zákonom poučení podľa príslušných ustanovení Tr. poriadku, vrátane poučenia o možnosti urobiť vyhlásenie o vine alebo nevine, prehlásil, že je nevinný. Obžalovaný následne využil právo nevypovedať, prokurátor nenavrhol prečítať zápisnicu z prípravného konania o jeho výsluchu, pretože aj v danom štádiu trestného stíhania obžalovaný nevypovedal.

Poškodený H. V. uviedol, že s obžalovaným je 3 až 4 roky v kamarátskom vzťahu, boli aj kolegovia v Lobby bare. Vedel, že obžalovaný užíva bežne dostupné drogy, a to marihuanu, extázu, pervitín. V inkriminovaný deň ho navštívil na pozvanie K. O., s ktorým spolu s priateľkou Y. popíjali. Neskôr sa u neho zastavil aj obžalovaný, prišiel aj s L. B.. V čase ich príchodu bol na toalete, lebo mu bolo zle od alkoholu. Všetci, čiže on, Y., K., L. a obžalovaný sa v priebehu večera zdržiavali v obývacej izbe, popíjali 0,5 l fľašu rumu, rozprávali sa o bežných veciach, obžalovaný bol tichý, veľa nehovoril, všetci spoločne vyfajčili asi 2 marihuanové cigarety, ktoré si navzájom podávali. Do kuchyne chodili v priebehu večera fajčiť obyčajné cigarety, bol tam s obžalovaným, keď mu priblížil nôž ku krku a naznačil bodnutie. Opýtal sa ho, „či mu hrabe“, obžalovaný nič nepovedal, nôž dal preč, dofajčili a odišli k ostatným do obývačky, nič im nepovedal, lebo tomu nepripisoval váhu. Keď asi po hodine bol opäť v kuchyni a sedel chrbtom k dverám, pocítil odzadu akoby úder po krku, potom spadol na podlahu, kde ho obžalovaný pichol dvakrát do krku a dvakrát do oblasti rebier. Na jeho otázku, prečo to urobil, obžalovaný odvetil, „kvôli tebe mi otrávil brata“. Krvácal, pochytila ho panika, kričal, aby volali sanitku. Obžalovaný už na neho ďalej neútočil a požiadal ho, „aby ho nenatrel policajtom“. Do kuchyne prišla Y., spýtala sa obžalovaného, čo spravil, zobrala mu nôž z ruky, zavolała sanitku, ktorá prišla asi o 7 minút, ešte predtým z bytu odišli B. a obžalovaný, na požiadanie Y. v ňom zostal K. O..

Svedkyňa Y. J. vypovedala, že obžalovaný a poškodený boli priatelia, predtým, ako sa poškodený presťahoval do podnájmu na ul. V., bývali v susedstve, často chodievali spolu ráno do práce a späť domov a chodievali spolu aj venčiť psa. Ako priateľka poškodeného sa takto stretávala s obžalovaným, ktorý sa v tom čase veľa smial, mal podľa nej takú povahu. V inkriminovaný deň si poškodený vypil už predtým s F., ktorý od nich odišiel okolo 18,00 hod., okolo 20,00 hod. k nim prišiel K. O.. Obaja popíjali rum, fajčili, spoločne sledovali televíziu, ona nevypila za celý večer viac ako 1 dcl vína, bola triezva. Poškodený už bol dosť opitý a prišlo mu zle, bol práve na toalete, keď prišiel obžalovaný s L. B.. Po ich príchode všetci okrem nej fajčili marihuanovú cigaretu, ktorú si podávali dookola. V obývacej miestnosti

sa rozprávali, obžalovaný sa do rozhovoru zapájal málo, do kuchyne chodili fajčiť obyčajné cigarety. Obžalovaný a B. už boli na odchode, keď začula krik, vyšla z obývačky, na chodbe stál B., vošla do kuchyne. Zbadala obžalovaného s nožom v ruke a poškodeného, ktorý si držal ruku na krku, ležal na podlahe. Obžalovaný jej neodpovedal ani na opakovanú otázku, čo urobil, iba sa zarazene pozeral. Bez toho, aby kládol odpor, mu vytiahla z ruky nôž. Keď odchádzala pre telefón, aby zavolała sanitku, počula, ako požiadal poškodeného, aby ho nenabonzoval policajtom a ušiel z bytu, ktorý opustil aj B.. Pri poskytovaní prvej pomoci poškodenému videla dve bodné rany na bruchu, krv sa mu valila z krku a boku. Poškodený jej v nemocnici povedal, že v daný večer ho obžalovaný aj predtým ohrozoval nožom, vtedy to považoval za žart.

Svedok L. B. vypovedal, že sa s obžalovaným kamarátil asi jeden rok, poznali sa z Lobby baru, niekedy ho vozil po práci domov, sem tam si spolu zafajčili marihuanu. V inkriminovaný deň s obžalovaným a G. M. hrali biliard v bare U., kde si aj vypil, pred barom si s obžalovaným zafajčili marihuanu. Neskôr s ním fajčil marihuanu aj v lese pri Ťahanovciach. Pretože poškodený ho v priebehu dňa telefonicky pozýval k sebe vypiť si, išli tam spolu s obžalovaným. Otvorila im Y., poškodený bol na toalete, bol „opitučký“, smial sa. Popíjali, okrem obžalovaného, a všetci, asi okrem Y., fajčili marihuanu, ktorá medzi nimi kolovala. Asi po dvoch hodinách okolo polnoci sa chystali odísť. Poškodený ich mal vyprevadiť, vošiel však do kuchyne a obžalovaný išiel za ním. Z chodby, kde čakal, sa mu zdalo, že obžalovaný udiera poškodeného. Následne, keď počul ako poškodený kričí, že krváca, že je dopichaný, zľakol sa a vybehol z bytu. Obžalovaný za ním volal, aby ho počkal, boli predtým dohodnutí, že ho odvezie domov do Kostolian, neodpovedal mu, na chodníku ho ešte videl, ako nasadol do svojho auta. K osobe obžalovaného uviedol, že bol zábavný, mal jednoduchý humor, veľa sa smial, nemal s ním žiaden problém. Alkohol mu spomínal len v súvislosti s pobytom v zahraničí, že tam „ide spolu s drogami“, rozprával mu o tom rôzne príhody, väčšinou boli veselé. Posledné dva týždne pred skutkom, sa mu zdal tichší, taký bol aj v inkriminovaný večer, nezažil s ním žiadnu neobvyklú situáciu. Zmienil sa asi mesiac pred incidentom, že sa robia jeho bratovi na rukách fľaky, povedal mu, že to môže byť ekzém, obžalovaný s ním o tom už neskôr nehovoril.

Svedok K. O. vypovedal, že s bratom U. má normálny súrodenecký vzťah, brat má dobrú povahu. O ich mladšieho brata sa U. staral viac ako on, vodil ho aj do školy, kupoval mu veci. Športové gymnázium nedokončil, pretože sa pohádka s trénerom vodného póla, ktorému sa venoval od mala, rád hrával aj futbal a basketbal. Posledný rok až dva roky u neho pozoroval zmeny nálad, smial sa a potom, ako by mu všetko vadilo, chodil po byte „chmuravý“. Keď prišiel domov nad ránom, buntošil v ich spoločnej izbe, potom dlho spal. Nepýtal sa ho na príčinu, lebo sa nestaral o jeho súkromie. O tom, že by bral drogy nemal vedomosť, ale často, keď prišiel z vonku, cítil z jeho šiat pach marihuany, ktorú aj on asi 3-krát vyskúšal, nepokračoval v tom, pretože mu nerobila dobre. Nemal vedomosť, že by rodičia niečo riešili ohľadne drog s obžalovaným. Otec bol kamionista, zdržiaval sa na cestách týždne v zahraničí. Ku kritickému večeru uviedol, že prišiel k poškodenému na jeho pozvanie, zmienil sa, že už mal návštevu, smial sa, vo fľaši mal asi polovicu rumu, sedeli a popíjali. Poškodený bol na toalete, keď asi o dve hodiny prišiel U. a B.. Pozerali televízor a rozprávali sa. Všetci, okrem obžalovaného, popíjali a všetci „dokolečka“ fajčili dve marihuanové cigarety. H. odišiel do kuchyne a za ním aj obžalovaný, asi o minútu počul, ako poškodený kričí, „čo robíš“. Y. tam išla a hneď za ňou aj on, B. stál na chodbe. Videl poškodeného na podlahe, obžalovaný stál vedľa neho, bolo tam veľa krvi, dostal z toho šok. Keď Y. rozstrihla poškodenému tričko, videl, že má bodné rany aj na bruchu, nielen na krku. Nevšimol si, či obžalovaný má niečo v rukách, na jeho otázku, čo spravil, mu neodpovedal, nôž nevidel, B. ušiel z bytu a obžalovaný odišiel za ním. Y. privolała sanitku, pomáhal jej, pridržoval handry na krvácajúcich ranách.

Podľa správy Univerzitetnej nemocnice L. Pasteura bola u obžalovaného zistená dňa 21. 7. 2019 prítomnosť tetrahydrocannabinolu (účinnnej látky Cannabis - marihuany) na základe laboratórneho vyšetrenia.

Podľa zvukového záznamu, ktorý bol ako dôkaz oboznámený prehratím na technickom zariadení, bola na tiesňovú linku č. 155 žiadaná volajúcou ženou sanitka do bytu na ul. V. č. XX kvôli prepichnetému krku a podľa správy Operačného strediska záchrannej zdravotnej služby SR bol hovor prijatý dňa 21. 7. 2019 o 00:08:27 hod.

Pri obhliadke miesta činu, ktorá bola vykonaná dňa 21. 7. 2019 so začiatkom o 02,00 hod., boli zaistené vecné a pachové stopy, ako aj biologické stopy a to stery z čepele a rukoväte kuchynského noža o dĺžke čepele 8,5 cm. Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ Košice z odvetvia kriminalistickej biológie

a kriminalistickej genetickej analýzy bola na rukoväti kuchynského noža DNA analýzou biologického materiálu zistená prítomnosť zmiešaného biologického materiálu, ktorý bol kombináciou DNA profilu osoby, od ktorej bola zaistená porovnávacia vzorka označená „Y. J.“ a neznámej osoby mužského pohlavia, ktorá bola pôvodcom krvi a biologického materiálu zistených skúmaním steru z čepele noža (H. V.).

Znaleckým posudkom KEÚ PZ Košice z odvetvia mechanoskopie bolo zistené, že zaistená vecná stopa - kuchynský nôž má celkovú dĺžku 185 mm, šírka čepele je v najširšej časti 15 mm, dĺžka čepele je 90 mm, plastová rukoväť je čiernej farby, pri čepeli chýba ulomená časť.

Dňa 26. 9. 2019 bola na mieste čiu vykonaná rekonštrukcia, počas ktorej poškodený H. V. názorne opísal a uviedol okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný. Obsah jeho vyjadrenia je konzistentný s jeho všetkými svedeckými výpoveďami.

Súdna znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo H.. Y. Y. podala znalecký posudok, v ktorom konštatovala, že poškodenému H. V. bolo spôsobených šesť samostatných bodných rán, dve na prednej strane krku po ľavej strane, jedna na šiji, jedna na chrbte v mieste horného okraja ľavej lopatky, ktoré boli povrchovejšieho charakteru a dve na ľavej bočnej strane trupu prenikajúce cez brušnú stenu do žalúdka a sleziny. Zraňujúcim predmetom všetkých bodných rán bol nôž, ktorým útočník bodol poškodeného 2-krát spredu do krku, 2-krát zozadu do šije a chrbta a 2-krát do ľavej strany trupu silou menšej i veľkej intenzity a prudkosti. Kuchynský nôž použitý pri útoku možno hodnotiť ako predmet s vysokým ranivým účinkom, nielen ostrým hrotom ale aj rezným mechanizmom, v dôsledku čoho bodnorené rany zvýšene krvácajú. U poškodeného došlo k poraneniu pre život dôležitých orgánov brušnej dutiny žalúdka a sleziny a k vážnej poruche zdravia. V prípade, že by bol nôž vedený väčšou razanciou a prudkosťou a čepeľ by prenikla do krku, šije a chrbta vo väčšej dĺžke, mohlo dôjsť aj k poraneniu krčných ciev väčšieho kalibru, čo by znamenalo vykrvácanie poškodeného na mieste a v prípade porušenia miechového kanálu, by hrozilo poranenie miechy a ochrnutie. Obvyklý spôsob života poškodeného bol narušený operačným riešením bodného poranenia žalúdka a sleziny a liečbou zranení, ktorá si vyžadovala hospitalizáciu po dobu 11 dní. Poškodený bol pred aj po operácií odkázaný na pomoc zdravotného personálu, bol zacievkovaný, nemohol prijímať stravu. Intenzívnejšie bolesti pociťoval najmä prvé dva týždne. Priemerná dĺžka liečby v prípade bodných rán s poranením žalúdka a sleziny je pri priaznivom hojení do 6 týždňov. Poranenia by nemali zanechať trvalé následky v zmysle poškodenia zdravia, nie je možné vylúčiť tráviace ťažkosti z prípadných zrastov v brušnej dutine po operačnom zákroku. Drobné kozmetické defekty predstavujú jazvy po zraneniach na krku, šiji, chrbte a bruchu. Väčšími kozmetickými defektmi sú rany po drénoch zavedených po operačnom zákroku a jazva na bruchu po operačnom otvorení a sprístupnení orgánov brušnej dutiny. Náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia znalkyňa ustálila na 340 bodov, čo predstavuje vo finančnom vyjadrení 6 882,00 eur.

Podľa záznamu o dopravnej nehode bol obžalovaný U. O. ako vodič osobného motorového vozidla zn. Opel Meriva účastníkom dopravnej nehody dňa 21. 7. 2019 o 00,33 hod. na štátnej ceste na Jahodnú od Košíc v smere na Košickú Belú. K dopravnej nehode došlo potom, ako prešiel do protismernej časti vozovky, kde sa čelne zrazil s oproti idúcim osobným motorovým vozidlom.

Svedkyňa E. O. vypovedala, že so synom U. neboli nikdy problémy, je dobrý, bol nápomocný v domácnosti, venoval sa mladšiemu bratovi, na domácnosť neprispieval, nepotrebovali to, nevedela, koľko zarábal. Kvôli zárobku a zdokonaleniu sa v angličtine bol pracovať na Cypre, bol aj evidovaný na úrade práce. Prestal hrať vodné pólo, ktorému sa venoval od 3. triedy na ZŠ, lebo sa nepohodol s novým trénerom. Na psychiatrii nebol nikdy liečený, asi rok pred prejednanou udalosťou asi 2-3 krát cítila zo syna marihuana a pod jeho vankúšom našla drvičku. Informovala o tom manžela, syna žiadala, aby s tým prestal, inak ho vyhodí z domu. Opakovane jej sľuboval, že s tým prestane, hovoril, že to má pod kontrolou, že nepotrebuje liečbu, že marihuanu fajčí len príležitostne, o užívaní iných drog sa nezmienal, alkohol nekonzumoval. Asi to vedel zastierať, situáciu nepovažovala za tak vážnu. Asi po dobu dvoch týždňov pred incidentom sa obžalovaný správal zvlášť, prehľadával skrine, rozobral v kúpeľni odsávač, povedal, že hľadá plošnice. Nechápala, čo sa s ním deje, bola hlúpa, že to zavčas neriešila.

Otec obžalovaného, U. O. st., ako svedok vypovedal, že je otcom troch synov, nerobí medzi nimi rozdiely. Obžalovaný bol od detstva zlatý chlapec, kým nezačal jazdiť s kamiónom, boli doma vždy spolu, mal

bližší vzťah k nemu ako k matke. Keď ho manželka informovala o podozrení na marihuanu, obžalovaný tvrdil, že je čistý a kvôli tomu mu kúpil auto. Niekedy v máji - júni 2019 mu manželka telefonovala, že sa správa divne, prehľadáva zásuvky. Zavolať mu, tvrdil, že nič nevystarája, dohodli sa, že sa porozprávajú, keď sa vráti. Malo sa tak stať práve dňa 21. 7. 2019, k ich rozhovoru však už nedošlo. Vyslovene ho o pomoc v žiadnom smere nikdy nežiadal, zmienil sa len o tom, že by s ním bol rád pracovne na kamióne.

Znalkyňa z odboru klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality H.. Z. Z. uskutočnila psychologické vyšetrenie obžalovaného v ÚVV a ÚVTOS Košice dňa 31. 10. 2019. V tom čase nezistila obžalovaného žiadne tendencie vymýšľať si, nezachytila doznievajúce patologické znaky v zmysle toxickej psychózy, bol plne orientovaný v kontakte s realitou, nezistila známky simulácie prejavu závažnej duševnej poruchy. K jeho osobnosti uviedla, že je jednoducho štrukturovaná, disharmonická, emočne nezrelá, plochšia s rysmi lability a impulzivitu. Má negatívny sebaobraz, nízke sebavedomie a ťažkosti v adaptabilite. Má priemernú rozumovú kapacitu a skôr praktický intelekt. Motiváciou k trestnému činu bola najskôr akútna psychotická porucha na základe dlhodobého užívania psychoaktívnych látok. U obžalovaného zistila fajčenie nikotínu, užívanie alkoholu, marihuany, pervitínu, metamfetamínu, extázy, LSD, lysohlávok, šalvie divotvornej. V čase znaleckého vyšetrenia zaujímal obžalovaný k užívaniu návykových látok formálny kritický postoj, ktorý sa v priebehu kompletnej liečby môže zmeniť na autentický kritický postoj. Uvádzal, že asi 2-3 týždne pred skutkom mal pocit prenasledovania, počul hlasy, čo je prejav výraznejšej halucinácie. Prežívanie bežných situácií bolo u neho pod lampášom paranoidity, nadmernej ostražitosťi a nadmernej vybudenosti, čo vyústilo v súlade s jeho impulzívnymi črtami do impulzívneho agresívneho skutku. Obžalovaný uviedol, že žil v harmonickom rodinnom prostredí, drogy užíval od 14 rokov, mal to pod kontrolou, rodičia si nič nevšimli. Túto informáciu znalkyňa spochybnila, pretože závislosť od psychoaktívnych látok prináša zmeny správania, čo by v harmonickej rodine mali rodičia postrehnúť. Znalkyňa zistila, že obžalovaný si uvedomoval, že mu drogy škodia, mal pokusy o abstinenciu, jeho závislosť však už bola rozvinutá natoľko, že nesprávne vyhodnocoval svoj život, svoje správanie. Pokračoval v užívaní drog, nevyhľadal pomoc, nepovedal to svojim blízkym, čo vyústilo do chorobne zmeneného obdobia jeho života.

Z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia podal znalecký posudok E.. H.. E. N.. Vyšetrením obžalovaného zistil, že s marihuanou začal asi v 15 rokoch, denne ju užíval od svojich 16 rokov v denných dávkach postupne 5-7g. Pervitín užíval od svojich 16 rokov šňupaním, dávky postupne zvyšoval a užíval ho niekoľkokrát za deň. Užíval aj iné látky s účinkami podobnými pervitínu, a to extázu, speed. Drogy zo skupiny halucinogénov, a to LSD a lysohlávky užíval od svojich 20 rokov. Mal aj dve skúsenosti s liekmi na zmiernenie úzkosti a so sedatívami. Nikdy neabstinoval od marihuany, pri pervitíne dokázal abstinovať najviac 1-2 týždne. Obžalovaný drogy rôzne kombinoval, rozvinula sa u neho komplexná závažná forma závislosti, míňal na ne mesačne okolo 500,00 eur, ich zabezpečovanie tvorilo nosnú formu trávenia jeho času. Na základe dlhodobého užívania rôznych drog trpel v čase spáchania skutku toxickou (drogami indukovanou) psychotickou poruchou, jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli v čase činu plne vymiznuté. Psychóza je stav narušeného kontaktu s realitou. Jej vznik je u užívateľoch drog individuálny, závisí najmä od genetiky. Obžalovaný mal halucinačné zážitky, trpel paranoidnými, bludnými presvedčeniami, že je sledovaný, že ho odpočúvajú, počul najmä večer pred spaním hlasy, že mu otrávil brata, lebo mal na rukách ekzém. Trvalo to asi týždeň, bál sa o svoj život, sčasti aj vedel, že je to nereálne, ale „mu to prebýjalo myšlienky“. Stav psychózy, podľa znalca, nemôže odznieť bez vysadenia drogy. Obžalovaný cítil, že pervitín ovplyvňuje jeho správanie, bol agresívnejší, nevedel spať a pociťoval potrebu užívať ho stále vo väčšom množstve. Mohol si uvedomovať, že drogy už majú na neho závažnejší efekt. Snažil sa prestať užívať pervitín, naposledy ho užil asi týždeň pred skutkom. Abstinencia pri tak závažnej forme závislosti je bez akejkoľvek liečby a odbornej pomoci veľmi náročná. Na odznenie prejavov toxickej psychotickéj poruchy u obžalovaného mohlo mať vplyv najmä jeho precitnutie po dramatickej udalosti. Podľa znalca je v praxi častou reakciou takéto zrozumiteľné konanie páchatel'a na zatajenie zločinu, ktoré vôbec neodporuje chorobnej motivácii zločinu. Znalec na otázku, či obžalovaný mohol už byť v minulosti v stave toxickej psychotickéj poruchy, uviedol, že u osoby, ktorá denne užíva drogy po dobu 4 rokov, je veľmi ťažké objektívizovať, či pred rokom už takýto stav nezažila. Osoba, ktorá bola napríklad na drogovom záťahu na chate 5-6 dní, kde užívala halucinogény, nevie sama posúdiť, či bola intoxikovaná halucinogénmi v kombinácii s pervitínom, alebo či prekonala drogovú psychózu. Na otázku obhajcu, či obžalovaný, ak nikdy predtým netrpel toxickou psychózou, mohol mať vedomosť, že sa dlhoročným užívaním psychoaktívnych látok môže dostať do stavu nepríčetnosti, znalec uviedol nasledovné. Obžalovaný mohol mať laickú vedomosť zo svojho okolia u iných užívateľoch drog a

aj vlastnú skúsenosť, že z drog môže mať paranoje, stihy a ako skôr nepravdepodobné uviedol, že by obžalovaný vedel, že sa pod vplyvom drog alebo následnej drogovej psychózy môže dopustiť tak závažného skutku bez vlastného záujmu ho vykonať. Pretože obžalovaný v čase znaleckého vyšetrenia už bol bez prejavov toxickej psychotickej poruchy, jeho pobyt na slobode nie je t.č. pre spoločnosť nebezpečný. S cieľom prevencie relapsu ďalšieho zneužívania drog, znižovania rizika relapsu toxickej psychotickej poruchy a znižovania rizika prechodu do chronickej duševnej choroby (poruchy zo schizofrenického okruhu) je potrebné jeho dlhodobé sledovanie psychiatrom a je potrebná liečba drogovej závislosti. Znalec odporučil obžalovanému na základe uvedeného ochranné liečenia a to protitoxikomanické ústavnu formou a psychiatrické formou ambulantnou.

Za účelom preskúmania znaleckého posudku E.. H.. E. N. bol v prípravnom konaní pribratý do konania Ústav pre znaleckú činnosť v psychológii a psychiatrii, spol. s r.o. , Nové Zámky. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý konateľom ústavu poverený jeden zo spracovateľov posudku, a to H.. Y. R., PhD, ktorý obžalovaného vyšetřil dňa 17. 1.2020. Znalec sa stotožnil so závermi posudku súdneho znalca E.. H.. E. N., že u obžalovaného bola v čase spáchania skutku prítomná závažná psychická porucha, a to toxická (drogami indukovaná) psychotická porucha, v dôsledku ktorej boli jeho rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti vymiznuté. Toxická psychotická porucha bola spôsobená dlhodobým užívaním psychoaktívnych látok. Psychotické príznaky (paranoidné perzekučné bludné obsahy v myslení, verbálne akustické halucinácie) viedli k jeho neadekvátnemu správaniu už 2 - 3 týždne pred skutkom a k paticky motivovanému útoku na poškodeného. Bolo zistené, že obžalovaný bol závislý na viacerých psychoaktívnych látkach. Marihuanu užíval denne od 15 rokov, niekedy aj v dávke 10 g, súčasne od uvedenej doby do 17 rokov užíval v priemere 3 tabletky extázy denne alebo každý druhý deň. Vo veku 18-19 rokov vyskúšal šalviu divotvornú, užíval LSD a kombinoval ho aj s lysohlávkami. Počas pobytu na Cypre, keď mal 18 rokov, prešiel z extázy na nebezpečnejšiu a silnejšiu psychostimulačnú drogu, a to pervitín. Dávky zvyšoval, rozvinula sa u neho jednoznačná psychická a fyzická závislosť. Obžalovaný opisoval, že keď prestával účinkovať pervitín, mával opakovane stavy paranoidnej vzťahovosti, býval agresívny, pripúšťal, že drogy mu nerobia dobre, uvedomoval si, že sa s ním niečo deje. Vyskúšal aj syntetické deriváty amfetamínu, príbuzné pervitínu. Riziko vzniku psychotickej poruchy je vyššie, čím je dlhšie užívanie drogy a čím sú vyššie dávky. Psychotická porucha sa môže rozvinúť aj od 2-4 týždňov po poslednom užití drogy, pretože zmeny, ktoré drogy vyvolávajú v mozgu, pretrvávajú aj ďalší čas po poslednej dávke. Obžalovaný nemá osobnostnú štruktúru násilníka, ústavná forma ochranného protitoxikomanického liečenia je potrebná z dôvodu, že nemá dostatočný náhľad na svoju závislosť a bez preliečenia je dané vysoké riziko recidívy užívania drog. Psychiatrické ochranné liečenie je nutné, aby bol sledovaný, či abstínuje a z dôvodu psychoterapeutickej intervencie.

Na základe vyššie uvedených výsledkov dokazovania dospel aj krajský súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný konaním, ktoré je popísané vo výrokovej časti rozsudku, naplnil po stránke objektívnej znaky obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý nenesie trestnú zodpovednosť, pretože konal v stave nepričetnosti, do ktorého sa priviedol z nedbanlivosti a preto je dôvodné kvalifikovať jeho protiprávne konanie ako prečin opilstva podľa § 363 ods. 1 Tr. zákona.

Krajský súd sa po dôslednom preskúmaní predloženého spisového materiálu v celom rozsahu stotožnil aj s následným vyhodnotením vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa.

Niet pochyb o tom, že obžalovaný v čase spáchania skutku mal vymiznuté rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti z dôvodu toxickej psychotickej poruchy a jeho útok nožom na životne dôležité orgány kamaráta bol paticky motivovaný paranoidným bludným obsahom jeho mysle. Súčasne, ako to správne uviedol okresný súd, bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané aj to, že sa do stavu nepričetnosti priviedol sám a to dlhodobým a masívnym užívaním rôznych omamných a psychotropných látok.

Rovnako tak je správny a podložený aj záver vyjadrený okresným súdom, že obžalovaný si stav nepričetnosti neprivodil úmyselne, aby sa v ňom dopustil útoku, ktorý mal smerovať k usmrteniu priateľa, pretože dôkazy o takomto absolútnom motíve obžalovaného nielenže neboli produkované, ale s vysokou dávkou istoty možno usudzovať, že ani neexistujú.

Obžalovaný už v čase pre skutkom zjavne vykazoval znaky zvláštneho správania a bol s tým konfrontovaný minimálne zo strany matky a otca. Napriek tomu, že si uvedomoval, že sa s ním

niečo deje, otcovi tvrdil, že je „čistý“, s konzumáciou návykových látok neprestal a nehľadal účinnú pomoc. Obžalovaný bol študentom gymnázia, pohyboval sa medzi športovcami a aj keď má priemernú rozumovú kapacitu, jeho intelekt je praktický, v čase skutku mal 21 a pol roka. Z toho možno bezpečne, aj podľa názoru krajského súdu ustáliť, že si musel uvedomovať, že jeho dlhodobý konzum vysokých dávok rôznych drog, nevyhnutne zanechá následky nielen na jeho fyzickom, ale aj psychickom stave.

Život obžalovaného, ako to správne uviedol okresný súd, bol celkom zjavne sústredený na obstarávanie a konzum návykových látok a prežívanie ich účinkov s tým, že k ostatným veciam vo svojom okolí bol jeho postoj ľahostajný. Ľahostajnosť nie je, ani podľa názoru krajského súdu uzročením v zmysle nepriameho úmyslu (§ 15 písm. b/ Tr. zákona) a preto sa už okresný súd nemohol stotožniť s právnou kvalifikáciou prokurátora, že sa obžalovaný do stavu nepríčetnosti užívaním návykovej látky priviedol vo forme nepriameho úmyslu.

Prokurátor v písomných dôvodoch podaného odvolania kvalifikovaným a vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol skutkovú podstatu trestného činu opilstva podľa § 363 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ však ide o jeho pomerne rozsiahlu argumentáciu, že obžalovaný sa do stavu nepríčetnosti užívaním návykových látok priviedol vo forme nepriameho úmyslu, považuje krajský súd za potrebné uviesť nasledujúce skutočnosti.

Ako to už bolo vyššie uvedené, niet pochyb o tom, že obžalovaný bol dlhodobým konzumentom rôznych návykových látok vo vysokých dávkach a že toxická psychotická porucha bola spôsobená ich dlhodobým užívaním. Psychóza je stav narušeného kontaktu s realitou a jej vznik je u užívateľov drog individuálny, závisí najmä od genetiky. Zároveň je zo znaleckého dokazovania zrejmé, že psychotické príznaky viedli k jeho neadekvátnemu správaniu už cca 2 až 3 týždne pred skutkom, že stav psychózy nemôže odznieť bez vysadenia drogy a že obžalovaný si bol vedomý toho, že sa s ním niečo deje. Zároveň znalci konštatovali, že psychotická porucha sa môže rozvinúť aj od 2 do 4 týždňov po poslednom užití drogy, pretože zmeny, ktoré drogy vyvolávajú v mozgu, pretrvávajú aj dlhší čas po poslednej dávke.

Na základe vykonaného dokazovania vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov znaleckého dokazovania vo vzťahu k posúdeniu zavinenia obžalovaného nebolo preukázané, že sa obžalovaný do takéhoto stavu dostal už predtým, resp. že by mal s takýmto stavom skúsenosť. Pokiaľ ide o pocity obžalovaného, že sa s ním niečo deje, ktoré uvádzal v rámci znaleckého dokazovania, k týmto je treba uviesť, že hodnotil ich až s odstupom času, t. j. po vysadení návykových látok. Preto skutočnosť, že obžalovaný vedel, že sa s ním niečo deje bez predchádzajúcej skúsenosti s toxickou psychózou, nemožno podľa názoru krajského súdu vyhodnotiť v tom smere, že bol zároveň uzročený s tým, že sa dostane do stavu nepríčetnosti. V tejto súvislosti poukazuje opätovne krajský súd na pomerne krátke obdobie cca 2 až 3 týždňov pred skutkom z pohľadu jeho dlhodobého užívania drog, počas ktorého taktiež drogy užíval. Vzhľadom na stav, v ktorom obžalovaný bol cca 2 až 3 týždne pred skutkom a konštatovaný poznatok znalcov, že psychotická porucha sa môže rozvinúť aj od 2 do 4 týždňov po poslednom užití drogy, pričom aj abstinencia pri tak závažnej forme závislosti je bez akejkoľvek liečby a odbornej pomoci veľmi náročná, nebolo možné jednoznačne ustáliť konanie obžalovaného vo forme nepriameho úmyslu. Takýto záver by bol za daných okolností, podľa názoru krajského súdu jednoznačný v prípade, keby mu toxická psychotická porucha a z nej vyplývajúca nepríčetnosť bola diagnostikovaná a známa už pred spáchaním skutku, resp. že by sa do stavu nepríčetnosti užívaním drog uviedol vedome opakovane. Z uvedených dôvodov sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný sa do stavu nepríčetnosti priviedol pozitívnym užitím návykovej látky vo forme vedomej nedbanlivosti, teda že vedel, že môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí (§ 16 písm. a/ Tr. zák.).

Pokiaľ ide o námietky obhajoby týkajúce sa zákonnosti vykonaného dokazovania krajský súd uvádza, že nezistil žiadne pochybenie ani okresného súdu a ani orgánov prípravného konania, ktoré by spochybňovali či už zákonnosť jednotlivých dôkazov alebo ktoré by zasahovali do práva na obhajobu obžalovaného. V tomto smere sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil s podrobným vyjadrením prokurátora, na ktoré v podrobnostiach poukazuje. Aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v danom prípade absolútne neprichádzala do úvahy, keďže práve z dôvodu nepríčetnosti nebol obžalovaný trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., ale pre prečin opilstva podľa § 363 ods. 1 Tr. zák.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal už okresný súd zo základných zásad ukladania sankcií, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 a nasl. Tr. zákona. Prihliadal predovšetkým na okolnosti

spáchania činu, jeho následok, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Príťažujúce okolnosti súd nezistil, obžalovanému poľahčuje okolnosť, že viedol doposiaľ bezúhonný život (§ 36 písm. j/ Tr. zákona). Obžalovaný bol pred prejednáványm skutkom nezamestnaný, z miesta bydliska je hodnotený len evidencne. Počas výkonu väzby sa správa slušne, disciplinovane, dodržiava ústavný poriadok a režim dňa. Formácia v podmienkach výkonu väzby prebieha v žiaducom sociálnom smere. Zároveň vo vzťahu k osobe obžalovaného krajský súd poukazuje na závery znaleckého dokazovania, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný nemá osobnostnú štruktúru násilníka.

Za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody na pätnásť až dvadsať rokov.

Za prečin opilstva podľa § 363 ods. 1 Tr. zákona možno uložiť trest odňatia slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Aplikáciou citovaných ustanovení vychádzal aj krajský súd pri určení výmery trestu z upravenej trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák., ktorá predstavuje pri znížení hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu výmeru od 36 mesiacov do 76 mesiacov ($96-36=60$, $60:3=20$, $96-20=76$). Trest odňatia slobody vo výmere 56 mesiacov, ktorý je v strede takto upravenej sadzby spolu s ochranným opatrením vo forme ochranného liečenia psychiatrického a protitoxikomanického považuje aj krajský súd za dostatočný z hľadiska splnenia jeho účelu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Pre výkon trestu bol obžalovaný U. O. zaradený do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu, nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Na základe jednoznačných záverov znaleckého dokazovania uložil súd v súlade s ustanovením § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

V prípravnom konaní si uplatnili riadne a včas nároky na náhradu škody pošk. H. V. a UNION, zdravotná poisťovňa, a.s.. Pretože im bola škoda spôsobená v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného a jej výška bola riadne preukázaná, súd mu podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil povinnosť, aby ju nahradil v rozsahu, ktorý bol preukázaný a poškodenými uplatnený.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.